



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Materia remota, parag. 1

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40132**

## LIBRI SEXTI

De Sacramento Extremæ-Unionis.

## CAPUT I.

De Materia, &amp; Forma, Extremæ-Unionis.

## §. I.

## Materia Remota.

1. **E**jus remota Materia est Oleum Olivarum ab Episcopo benedictum. Si vero scire cupis. An Oleum non benedictum sit apta materia ad valorem hujus Sacramenti, (nam certè est graviter illicita) & an Summus Pontifex possit concedere hanc benedictionem simplici Sacerdoti. Lege Emanuelem a Sà Genuinum, qui concedit prius ex his: Lege item eundem expurgatum, b qui utrumque concedere viderur. Sed, & lege Caltopalaum, c qui cum communi utrumque probabilius negat. Hoc oleum jam benedictum potest in vase stanneo conservari, ut habet d Rituale Romanum: verum Religiosiores Parochi usurpant communiter argenteum.

**OLEUM NON BENEDICTUM,**  
quatenus addi potest benedicto.

2. In eodem Rituali Romano, sic habetur. Oleum benedictum, si fortè infrà annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto, in minori quantitate superfuso, reparari potest. Hæc Rituale. Quod dum dicit (modico) insinuat, totum Oleum non benedictum, quod addi benedicto, sive simul, sive successivè potest, non posse excedere quantitatem olei benedicti, imò debere esse in parva quantitate, ut contra nonnullos latè probat Quintanadv. e Ratio autem hujus doctrinæ est, quia modicum illud non benedictum, quod additur Oleo benedicto, non extrahit ab esse Olei benedicti.

3. Eadem autem ratio probat, Oleum Olivarum, cui additur aliquod aliud genus Olei in parva quantitate v. g. Balsamum, Oleum Amygdalarum, vel simile esse aptam materi-

*Tamburinus de Sacramentis.*

am, quæ benedicatur in Oleum infirmorum; quia per parvam illam quantitatem non extrahitur à suo esse, sicuti Vinum, si modica aqua immisceatur est apta materia consecrationis, &c. Ne igitur audias illos, qui nullam prolixius mitionem Balsami in Oleo infirmorum admittunt.

4. Confirmatur primò, nostra doctrina ex Sà, f qui docet Oleum Rosaceum, vel Violaceum, si formam Olei amisit ob Violaram, vel Rosarum mitionem, non posse esse aptum ad Sacramentum hoc. Quasi dicat, si non amisit, aptum esse; at certè per modicam mitionem non amittit.

5. Confirmatur secundò, quia Suar. g non putat, esse sententiam improbabilem eorum, qui dicunt, olim Oleum Balsamo immistum, usui fuisse ad Unionem infirmorum, cum æquè pro Sacramento Confirmationis, atque pro Sacramento Extremæ-Unionis benedicti ab Ecclesia fuerit consuetum. Profectò hujus consuetudinis non alia esse poterat ratio, nisi, quia modica solet esse illa mitura Balsami, quæ propterea Oleum in suo esse, seu substantia relinquit. Vides? Confirmatio invalidè fieret ex solo Oleo Olivarum, ut supra docui, quia pro illa requiritur Chrisma, id est, Oleum Balsamo mistum: at Extrema-Unionis fit validè in solo Oleo, sed, & validè in Oleo cum modico Balsamo, quia hoc modicum non removel Oleum ab esse Olei.

**OLEUM INFIRMORUM VETUS.**

6. Interrogabis, An liceat, ad administrandam Extremam-Unionem, uti Oleo benedicto præcedentis anni?

7. Respondeo, Urgente necessitate, licere: at ea non urgente, validam quidem fore administrationem: sed ita illicitam, ut periculum subsit peccandi mortaliter. Scio, Emanuelem h Sà Genuinum putare, adhiberi h Sà Genuinum posse Oleum non eodem anno benedictum, cui sententiæ Sa expurgatus addit rationem: De solo enim (ait) Chrismate comburendo præceptum est C. sin. dist. 4. Consecr. Hæc ille: i Ibidem. cujus rationis vis ea esse mihi videtur. Non præcipitur comburi Oleum Extremæ-Unionis antiquum, ergo poterit servari, ergo, ne sit otiosa, & frustanea conservatio, uti eo licitè ad Sacramentum poterimus.

Gg

8. Huic

a Leand.  
tr. 4. de  
Extr. Vn.  
d. 2. q. 11.

8. Huic sententiæ Emmanuelis favet Leander a dicens, post longam consultationem cum multis Theologis, fuisse resolutum, ut suppartem prædictum Oleum vetus non peccare mortaliter.

b Leand.  
loc. cit.  
c Castrop.  
de Extr.  
Vnct. p. 3.  
nu. 12.

9. Verum Bonacina, Possevinus, Zambrianus apud eundem Leand. sustinent, esse peccatum, uti Oleo alterius anni, licet non explicent, peccatum mortale sit, an veniale. Et quidem Leander b loc. cit. ait, hos dicere, esse peccatum mortale, sed Castrop. e ait, hos non explicare, an hoc peccatum mortale sit. Quinam ex his duobus Doctoribus verius referat, videat, qui otiosus est.

Denique Castropalaus loc. citat. sic habet. Cum gravis sit materia; uti Oleo veteris anni, si præceptum adfit, culpam gravem constituere debet. Hæc ille, sed non explicat, an huiusmodi præceptum adfit.

Ex his vides cur ergo num. 7. dixi subesse periculum mortaliter peccandi, &c.

10. Sed, quando erit iudicanda urgens necessitas, ita ut omne peccatum evitetur? Respondeo, quando timeatur præpropera infirmi mors, ut item, quando de ea dubitatur, quia in dubio favendum est periclitanti: quod iudicium, vel Medicus, vel prudens Vir dabit, & quidem benignè potius, quam rigorosè. In his ergo eventibus, si tempus non suppetat conquirendi novum, utere veteri sine scrupulo.

## §. II.

## Materia proxima.

1. Proximam materiam dant quinque sensuum unctiones ex prædicto Oleo benedicto. Non enim probo sententiam aliquorum, quos ~~preferunt~~ (sed rejiciunt) Suarez, d. Suar. T. d. & Bellarminus, e putantes sufficere unctionem cujuslibet partis corporis: sic enim non verificaretur hujus Sacramenti forma, quæ, ut videbimus, sensus ipsos exprimit signa-  
e Bellar. li. 12.  
d. Extr. Vn.  
c. 10.

2. Dixi (quinque sensuum) nempe Oculorum, Aurium, Narium, Oris, Manuum; intellige, vel locorum his sensibus viciniorum, si fortè quis aliquo ex his careat. Quare unctionum, seu lumborum; & unctio pedum, non sunt de necessitate Sacramenti; imò in fœminis, illa in renibus, propter de-

centiam, semper omittenda est, & etiam in viris, quando difficulter moveri situ possunt, illa autem in pedibus, solum, ibi est exhibenda, ubi fert consuetudo, ut utrumque cum aliis notat Castrop. f

3. Cum autem dictum est (oculorum, aurium, &c.) non ita intelligo, quasi sentiam ex necessitate Sacramenti injungendos esse utrosque Oculos, utrasque Aures, &c. satis enim est ad valorem: unum Oculum, unam Aures, &c. injungi: unde in casu necessitatis, id est, periculi præproperæ mortis, vel similis, unus ex singulis est injungendus. Dico, in casu necessitatis. Nam, quia gravis hæc res semper visa est Ecclesiæ, erit mortale extra necessitatem utrosque sensus non inungere. f Castrop. T. 4. de Extr. Vnct. p. 3. nu. 3.

4. Quamvis autem Castropalaus g doceat, hoc Sacramentum nunquam esse incipiendum ministrari, si timeatur, non posse omnes quinque unctiones perfici, tamen hoc ipse idem limitat pro casu necessitatis, adducitque Layman, aliosque. Nam quando nullum (inquit) Sacramentum ægrotus suscepisset, timereturque decessurus ante finitas quinque unctiones, posset (addo ego, & deberet) sub conditione infirmus inungi in sensu magis obvio v. gr. in Capite, pronunciante Sacerdote formam experimentem quinque sensus, sic. *Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per auditum, odoratum, gustum, & tactum deliquisti.* Neque hoc est contra Doctrinam num. 1. allatam ex Bellarmino, nunc enim cogor à necessitate providere infirmo, si fortè possim, &c. g Castrop. loc. cit. n. 7.

5. Tandem moneo, unctionem singulorum sensuum tantam requiri, quanta sufficit, ut sit sensibilis, quamvis per unam guttulam, seu stillulam fiat, quia solum requiritur, ut verè possit dici sensus inunctus, ad quod quælibet sensibilis certè sufficit.

## §. III.

## Forma Extremæ-Vnctionis.

1. Forma hujus Sacramenti sunt verba deprecaroria, & invalida essent sive indicativa, sive imperativa; (quidquid aliqui pauci contradicant) quia in Orationis modum hoc Sacramentum instituit Christus